

[Keld Larsen]

Omkring usikkerhedsfaktoren for doserne i forhold til de forskellige individer, der bliver ramt i tilfælde af, at denne atomsky driver hen over København, opererer rapporten med en faktor på 2-3, på trods af at en mand som Rasmussen, der næppe kan beskyldes for at være fanatisk akraftmodstander, socialist, barfodsindianer el. lign., opererer i sine rapporter med en usikkerhedsfaktor på ± 8 , som altså vil give betydelig flere akutte dødstilfælde i den situation, at ulykken skulle ske.

Rapporten kommer heller ikke ind på en kræftform som brystkræft. Der er overhovedet ikke nogen beregninger af, hvor mange tilfælde der vil dukke op. Dem har man altså stille og roligt glemt, eller de er gledet ud i de opgørelser, man har lavet. Samtidig nævner rapporten ikke med ét ord de genskader, som på længere sigt vil blive resultatet af en sådan katastrofe, og det på trods af, at der foreligger bud på, hvor store genskader der vil kunne opstå.

Omkring denne run-off-faktor, som der regnes med, er det sådan, at Risø i sin rapport stille og roligt og uden at blinke med øjnene bruger en undersøgelse, som er lavet i 1976, hvor de forskere, der har lavet undersøgelsen, klart gør opmærksom på, at disse ting skal tages med alt muligt forbehold, og at man skal være meget kritisk over for den model, de bruger. Det er sådan, at Rasmussen- og Studniksrapporten og for den sags skyld også M 1905-rapporten, som Risøforskernes tidligere selv har lavet, overhovedet ikke opererer med denne run-off-faktor. Alligevel nævner man den i rapporten, som om det er den skinbarlige sandhed, vi står over for.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser fastslår man igen uden at blinke, at det vil være maksimalt 20 mia kr., på trods af at Rasmussen, som man oven i købet tillader sig at citere i denne sammenhæng, har udregnet, at med en reaktor af Risøs størrelse kan man komme op på økonomiske konsekvenser af en helt anden størrelsesorden, nemlig op til tre gange så meget. Det nævnes ikke.

Rapporten viser trods alt, hvor vanvittigt det er at have Barsebäck liggende 20 km fra København, og det er helt oplagt, at VS går ind for det forslag, som SF har stillet, ingen tvivl om det. Men selv om vi klart har fået demonstreret i den debat, der her er foregået,

at der ikke vil være noget folketingsflertal for et sådant forslag, vil vi benytte os af chancen til at stille ministeren et spørgsmål. Vil vil simpelt hen spørge ministeren, om han vil pålægge miljøstyrelsen fremover at skaffe sig informationer og vurderinger omkring de her ting gennem andre forskere end de forskere, som man bygger på i dag, og som først og fremmest er Risøs forskere. De har efter vores opfattelse klart demonstreret, hvor betænkeligt det er - da deres interesser omkring atomkrafts indførelse i Danmark ligger så tæt på - at det udelukkende er de folk, man benytter sig af, når man skal vurdere disse ting. Det, vi tænker på, er simpelt hen, om man vil pålægge miljøstyrelsen at tage en eller anden form for engagement med en gruppe uafhængige forskere, som vi har set det i Sverige, og som vi har set at ministeriet og den danske regering har gjort omkring naturgas f. eks. Overvejer man sådan noget? Vi mener nok, at de ting, der er kommet frem omkring denne rapport, peger i retning af, at det er nødvendigt.

Gunnar Jensen (RV):

Jeg udtaler mig ikke på det radikale venstres vegne, men på egne vegne. To flyvemaskiner støder sammen i Tenerifas lufthavn, et par hundrede mennesker dør på én gang, og det bliver samtaleemne i hele verdens presse i et par dage. Det er helt givet, at hvis det skete hver anden dag eller hver tredje dag, ville flyvningen snart holde op, men det sker da heldigvis kun en gang imellem, det sker med års mellemrum, og derfor vurderer den enkelte passager, det enkelte menneske, og myndighederne selvfølgelig, om det er klogere at flyve end at køre. Man laver en sandsynlighedsberegning, og de fleste mennesker accepterer, at på trods af at det er farligt at flyve, er det i hvert fald ikke mere farligt end at køre i bil.

På samme måde må man se alle livets risici. Med hensyn til Barsebäck ligger det sådan, som det er sagt i forslagsstillernes forslag, at der vil være mulighed for en eksplosion, eller hvad vi vil kalde det, en nedsmeltning, én gang for hver 1 million reaktorår, og så vil jeg lave det samme regnestykke, som hr. Arne Bjerregaard lavede før, dog med andre tal. Det vil sige, at hvis vi bruger sandsynlighedsberegningen, svarer det til 1